

عنوان مقاله:

جایگاه معماری و توسعه پایدار

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی توسعه پایدار در مناطق خشک و نیمه خشک (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

اباذر مهرعلی - عضو هیئت علمی دانشگاه سماء یزد- دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

خلاصه مقاله:

همیشه در ذهن کاوشگر و پرسشگر معمار امروز این سوال وجود دارد که معماری سرزمین ایران با آن توالی و سیر تکاملی افزایشده خود که هیچگاه وقایع و حوادث روزگار نتوانسته بود این تداوم را مورد تهدید قرار دهد و در هر دوره تاریخی و سبک قادر بود نوآوری و خلاقیتی تازه عرضه کند چگونه و به چه علتی به یکباره تغییر مسیر داد. ی متفاوت امروزه بحران معماری در اکثر نقاط دنیا وجود دارد و در ایران جنبه پیدا می کند و این بحران چند برابر می شود. این بحران گذار از معماری سنتی به نوعی معماری مدرن است که البته ناهنجاری های هم به دنبال دارد. این موضوع یعنی رویکرد به مدرنیسم در یک جامعه متحول امری عادی است اما در جامعه ای که هنوز پروسه سنت را تمام مکرد این کارها غیر روتین حساب می شود. جامعه ای که هنوز سلولهای حیاتی اش از سنت تغذیه می کند اگر به ناگهان بخواهد از مدرنیسم آنهم به شیوه کاملاً غیر استاندارد استفاده کند نتیجه اش واضح است یعنی از پوسته گذر ناکردن. از طرفی طرحهای پست مدرن می سازیم بی آنکه پروسه مدرنیسم را طی کرده باشیم و ... شهرهای ما ویتترین کاملی از این اقدامات است، لذا ما باید شاهد درک ناقص نوآوری باشیم.

کلمات کلیدی:

معماری مدرن، معماری اسلامی، ساختمان سازی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/401882>

